

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3T/58/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116010753
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6116010753.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica samosudcom JUDr. Štefanom Novákom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. februára 2017, takto r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

H. A.

nar. XX.XX.XXXX v N. N., trvale bytom ul. B. Č.. XX, N. N.,

u z n á v a s a v i n n ý m

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona,

p r e t o ž e

v období novembra 2015 do súčasnej doby si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi U. F., D.. XX.XX.XXXX napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 31P 269/2013 z 20.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XXCoP XX/XXXX zo 17.12.2013 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou po 50 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa O.. W. F., D.. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. N., X.. O. Č.. X, ktorej za uvedené obdobie dlhoval na výživnom 320 eur,

uvedenej trestnej činnosti sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/82/2014 z 31.12.2014 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín,

t e d a - najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, Tr. zák., k trestu odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon uloženého trestu podmienčne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa určuje skúšobná doba v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom hlavného pojednávania v trestnej veci obžalovaného H. A. bola obžaloba Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici X A. XXX/XX/XXXX-X zo dňa 11.08.2016 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, v období novembra 2015 do súčasnej doby si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi U. F., D.. XX.XX.XXXX napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 31P 269/2013 z 20.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XXCoP XX/XXXX zo 17.12.2013 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou po 50 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa O.. W. F., D.. XX.XX.XXXX, trvale bytom N.Á. N., X.. O. Č.. X, ktorej za uvedené obdobie dlhoval na výživnom 450 eur, pričom uvedenej trestnej činnosti sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/82/2014 z 31.12.2014 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín,

Obžalovaný sa hlavného pojednávania, konaného dňa 16.02.2017 nezúčastnil, pričom súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok § 252 ods. 2 Tr. por.. Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď obžalovaného H. A.. Obžalovaný vo výpovedi uviedol, že sa k spáchaniu skutku doznáva, skutok ľutuje a je si vedomý svojej zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletému U.P.. Na svoju obhajobu uviedol, že v posledných mesiacoch pracoval predovšetkým v Bratislave, ale aj v iných častiach Slovenska, kvôli nezhodám mu zamestnávateľ za vykonanú prácu doposiaľ nezaplatil. Je si vedomý rozsudku krajského súdu, ktorým bol zaviazaný k povinnosti platiť výživné vo výške 50 eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Ďalej uviedol, že na syna výživné neplatil z dôvodu, že do polovice mája 2015 bol nezamestnaný. Od polovice mája sa zamestnal v spoločnosti I. Z..F..P., kde by mal mesačne poberať mzdu okolo 600 eur, avšak kvôli nezhodám mu zamestnávateľ doposiaľ vyplatil mzdu iba čiastočne. Má záujem dlžné výživné zaplatiť, chce výživné riadne uhrádzať, ale v súčasnej dobe sa mu to nedarí.

Svedkyňa - poškodená O.. W. F. uviedla, že obžalovaný jej od novembra 2015 do termínu hlavného pojednávania 16.02.2017 celé dlžné výživné neuhradil. Obžalovaný jej na bankový účet v dňoch 20.10.2016, 01.12.2016 a 12.01.2017 uhradil sumy vo výške 30 eur, 100 eur a 350 eur, pričom ani v jednom prípade bližšie nešpecifikoval, či sa jedná o výživné. Poškodená uviedla, že má za to, že ide o výživné, čím uhradil čiastku vo výške 480 eur z dlžného výživného. Obžalovaný výživné neplatí od mesiaca november 2015. Neplatenie výživného zo strany obžalovaného nemalo nepriaznivé následky na dieťa. Obžalovaný sa žiadnym spôsobom nekontaktuje ohľadne výživného, na výzvy na zaplatenie výživného nereaguje.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. XXCoP/XXX/XXXX, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, vyjadrením Sociálnej poisťovne Banská Bystrica, úradným záznamom Okresného riaditeľstva policajného zboru v Banskej Bystrici, správou Mestského úradu v Banskej Bystrici o povesti obžalovaného, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a odpisom registra trestov.

Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. XXCoP/XXX/XXXX zo dňa 17.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 05.03.2014 vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého U. F. sumou 50 eur mesačne, k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica zo dňa 20.05.2016 obžalovaný k danému dňu nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica ako uchádzač o zamestnanie. Obžalovaný bol do tohto dňa evidovaný ako uchádzač o zamestnanie trikrát, z toho trikrát vyradený z evidencie z dôvodov nedostavenia sa na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica a z dôvodu odchodu do členského štátu Európskej únie. Obžalovaný nikdy nepoberal žiadne štátne sociálne dávky od ÚPSVaR Banská Bystrica.

Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica zo dňa 16.05.2016 vyplýva, že obžalovaný nemá aktívnu registráciu, dôchodok, nemocenské dávky a dávky v nezamestnanosti nepoberá.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný H. A. si v období od novembra 2015 do vyhlásenia predmetného rozsudku, opakovane neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi, a za toto obdobie dlhuje na výživnom 320 eur. Okrem priznania obžalovaného je tento usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne O.. W. F.. Rozsah vyživovacej povinnosti v rozhodnom období určil súd v súlade s rozsahom určeným rozsudkom sp. zn. XXCoP/XXX/XXXX zo 17.12.2013 v občianskoprávnom konaní. S poukazom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona, pri pokračovaní v páchaní žalovaného prečinu súd upravoval zameškaný dlh až do doby vyhlásenia rozsudku a upravil ho tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Konanie obžalovaného súd po právnej stránke kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., pretože obžalovaný, ako osoba so zákonnou povinnosťou prispievať na výživu svojho syna vyplývajúcu zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (§ 62 až 65 cit. zákona - vyživovacia povinnosť rodičov k deťom), určenú rozhodnutím súdu, túto povinnosť neplnil najmenej tri mesiace v období dvoch rokov. Navyše, obžalovaný už bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Po subjektívnej stránke stačí ako zavinenie obžalovaného pre jeho trestnú zodpovednosť aj konanie z nedbanlivosti, ktorá spočíva v tom, že na základe rozhodnutia súdu o povinnosti prispievať na výživu svojho dieťaťa si musel byť tejto svojej povinnosti vedomý.

K osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ raz súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31.12.2014, právoplatným dňa 27.01.2015, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní 120 hodín, s povinnosťou daný trest vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia tohto výkonu. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný sa dopustil 2 priestupkov, a to priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a priestupku proti majetku. V mieste bydliska neboli zistené výhrady voči jeho správaniu.

Obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona hrozil trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Pri úvahách o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zákona. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, pohnútku, príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného vzal do úvahy existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, pretože sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval, ako aj existenciu príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, keď obžalovaný postupne dopláca dlžné výživné, súd obžalovanému uložil trest v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere štrnástich mesiacov. Takto vymieraný trest odňatia slobody súd obžalovanému podmienene odložil, nakoľko boli splnené podmienky § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a určil mu skúšobnú dobu v trvaní dvadsiatich mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.